složením u ústřední státní pokladny v Praze jest banka zproštěna svého závazku z dotčené pohledávky.

§ 4.

Jakékoliv nároky z této likvidace, které nebudou uplatněny do 31. prosince 1938, zanikají tímto dnem, pokud se již dříve nepromlčí, ve prospěch likvidační podstaty.

§ 5.

(1) Valná hromada akcionářů banky nebude se konati.

(2) Likvidační přebytek připadne fondu dílčí skupiny, utvořené v rámci II. skupiny příslušníků Všeobecného fondu peněžních ústavů v republice Československé ustanovením § 1, odst. 1, písm. c) vládního nařízení ze dne 10. října 1929, č. 153 Sb. z. a n., o dílčích skupinách příslušníků Všeobecného fondu peněžních ústavů v republice Československé.

§ 6.

(1) Pokud toto nařízení neustanovuje jinak, platí i o této likvidaci právní předpisy o likvidaci akciových společností.

(2) Ustanovení stanov banky o její likvidaci tu neplatí.

§ 7.

Příročí, nařízené pro banku a prodloužené naposled podle zákona ze dne 10. října 1924, č. 240 Sb. z. a n., o příročí k ochraně peněžních ústavů a jejich věřitelů, do 30. června 1937, pomíjí dnem vyhlášení tohoto nařízení.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr financí v dohodě s ministry vnitra a spravedlnosti.

Dr. **Beneš** v. r.

Bechyně v. r.

Dr. **Krofta** v. r. — **Machník** v. r.

Dr. **Černý** v. r. — Ing. **Nečas** v. r.

Dr. **Kalfus** v. r. — Dr. **Czech** v. r.

Dr. **Dérer** v. r. — **Tučný** v. r.

Najman v. r. — Dr. **Šrámek** v. r.

Dr. **Zadina** v. r. — Dr. **Spina** v. r.

Zajíček v. r.

119.

Vládní nařízení ze dne 18. června 1937

o úpravě obchodu se zeleninovými a zahradními semeny.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Semena zeleninová a zahradní k setí jest dovoleno prodávati v drobném pouze v uzavřených obalech (sáčcích), které musí míti tato označení:

a) jméno (firmu) a bydliště (sídlo), po případě též zapsanou ochrannou známku pěstitele semen nebo semenářského závodu, který obaly plnil;

b) název druhu a odrůdy semene;

c) záruku pravosti semene a rok, do kterého trvá záruka normální čistoty a klíčivosti, pokud tyto normy jsou stanoveny podle odstavce 2;

d) množství semen v obalu (špetka nebo váha).

(2) Normální čistotu a klíčivost semen zeleninových a zahradních u druhů v obchodě nejvíce obvyklých stanoví ministerstvo zemědělství po slyšení ústavů (stanic) pověřených kontrolou semen a Státního výzkumného ústavu zahradnického v Průhonicích a vyhlásí je v Úředním listě republiky Československé.

§ 2.

(1) Obaly pro drobný prodej se rozumějí obaly malých (drobných) semen do 20 g a velkých (hrubých) semen (hrách, fazole, špenát) do 250 g.

(2) Prodej jednoho sáčku určitého druhu semen zeleninových a zahradních k setí za cenu nižší než 1·— Kč se zakazuje.

§ 3.

Semena k setí, jimiž jsou plněny obaly pro drobný prodej, nesmějí býti dále prodávána, jakmile projde vyznačený rok záruky podle § 1, odst. 1, písm. c).

§ 4.

Dovoz semen k setí v obalech pro drobný

prodej jest dovolen jen tehdy, odpovídají-li ustanovením tohoto nařízení.

§ 5.

Volný prodej semen zeleninových a zahradních k setí nad množství uvedené v § 2, odst. 1, jakož i plnění obalů pro drobný prodej náleží pouze odborným závodům semenářským a zahradnickým a pěstitelům semen. Na trzích a v obchodech nesemenářských jest dovolen jen drobný prodej těchto semen v obalech předepsaných v § 1. Podomní obchod semeny zeleninovými a zahradními se zakazuje.

§ 6.

Přestupky ustanovení tohoto nařízení a opatření podle něho vydaných se trestají podle čl. II zák. č. 109/1934 Sb. z. a n. s tou změnou, že nejvyšší výměra pokuty se stanoví na 10.000·—Kč a nejvyšší výměra trestu na svobodě na 2 měsíce a že ztráta živnostenského oprávnění může býti vyslovena teprve při opětovném potrestání pro takový přestupek. Pro případ nedobytnosti pokuty buď uložen náhradní trest vězení (uzamčení) do 2 měsíců.

§ 7.

(1) Dozor na zachovávání ustanovení tohoto nařízení provádějí okresní úřady.

(2) Tyto úřady oznámí případy závad proti ustanovení § 1, odst. 1, písm. b) a c) v zemi České Kontrolní stanici semenářské zemědělské rady pro Čechy v Praze, v zemi Moravskoslezské Semenářské sekci zemského výzkumného ústavu zemědělského v Brně, v zemích Slovenské a Podkarpatoruské Ústavům pro kontrolu semenářskou státních výzkumných ústavů zemědělských v Bratislavě a v Košicích podle obvodu jejich územní působnosti za účelem podání odborného posudku. Kromě toho provádějí tyto ústavy (stanice) přímou kontrolu náležitostí podle ustanovení § 1, odst. 1, písm. b), c) a § 3.

(3) Semenářské a zahradnické závody a pěstitelé semen jsou povinni dovoliti dozorčím a kontrolním orgánům řádně legitimovaným, uvedeným v odstavcích 1 a 2, vstup do provozních a obchodních místností a skladů za účelem odebírání ze zásob přiměřeně velkých vzorků dvojmo, z nichž jednoho se použije k provedení rozboru a druhý se uschová pro případný rozbor kontrolní, a dáti jmenovaným orgánům žádaná vysvětlení. Při tom jsou tito orgánové povinni zachovávati o seznaných skutečnostech nejpřísnější tajemství.

(4) V případě zjištěných závad jest strana povinna nahraditi náklady s kontrolním řízením spojené.

§ 8.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 15. července 1937; provedou je ministři průmyslu, obchodu a živností a zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Bechyně v. r.

Dr. Krofta v. r. Machník v. r.

Dr. Černý v. r. Ing. Nečas v. r.

Dr. Kalfus v. r. Dr. Czech v. r.

Dr. Dérer v. r. Tučný v. r.

Najman v. r. Dr. Šrámek v. r.

Dr. Zadina v. r. Dr. Spina v. r.

Zajíček v. r.

120.

Vládní nařízení ze dne 18. června 1937

o zpracování některých tuzemských olejnatých semen při výrobě umělých tuků jedlých v roce 1937.

Vláda republiky Československé nařizuje podle čl. I zákona ze dne 21. června 1934, č. 109 Sb. z. a n., o mimořádné moci nařizovací, ve znění zákona ze dne 17. června 1936, č. 163 Sb. z. a n.:

§ 1.

(1) Výrobci umělých tuků jedlých jsou povinni z celkového množství tuzemské ozimé řepky a tuzemských sojových bobů, určeného podle ustanovení tohoto nařízení pro výrobu umělých tuků jedlých (§ 3), převzíti v roce 1937 za cen a podmínek tímto nařízením stanovených tolik každé z uvedených plodin ke zpracování na umělé tuky jedlé (§ 1 vládního nařízení ze dne 12. března 1934, č. 51 Sb. z. a n., a § 1 vládního nařízení ze dne 13. dubna 1934, č. 67 Sb. z. a n.), kolik odpovídá v tomto roce podílu každého výrobce na výrobě umělých tuků jedlých pro tuzemskou spotřebu (§ 4 vl. nař. č. 51/1934 Sb. z. a n. ve znění čl. I, č. 1 vládního nařízení ze dne 14. prosince 1934, č. 253 Sb. z. a n., a čl. I vládního nařízení ze dne 28. února 1936, č. 43 Sb. z. a n.).